

nemlig Hornbæk Baadehavn — forsøgt at lægge Stikmoler ud i forskellige Retninger, og jeg er ikke sikker paa, at Forholdene f. Eks. ved Gilleleje vilde være blevne bedre, end de ere, hvis man havde udført begge Molerne den Gang. Jeg tror ogsaa, man kan forsvare paa Skagen kun at fuldføre een Mole og saa se, hvorledes Forholdene ville udvikle sig. Jeg antager ikke, at der teknisk set er noget i Vejen for at gøre det, og jeg vil meget henstille, om man ikke kunde komme den Vej ud.

Endelig er der et Spørgsmaal, som ikke løses eller kan løses paa denne Lov, nemlig Spørgsmaalet om Anskaffelsen af endnu en Redningsdamper. Jeg vil anmode den højtærede Minister for offentlige Arbejder om saa meget som muligt at skynde paa sin Kollega, Landbrugsministeren, for at der kan blive fremsat Forslag om Bygning af en saadan Damper. Vistnok mere end alle tænkelige Havneanlæg paa Jyllands Vestkyst vil en saadan Damper kunne gøre Gavn, naar Talen er om at beskytte Fiskerbefolkningen derovre. Det viser sig jo, at „Vestkysten“ ganske fortrinligt har udført den Opgave, som er paalagt den, at være Fiskerne til Hjælp under stormfuldt Vejr, hvor det er vanskeligt for dem at lande. Hvis vi kunde faa een saadan Redningsdamper til snarest muligt, vilde Forholdene blive af den Beskaffenhed for Fiskerbefolkningen deroppe, at den med langt større Tryghed kunde begive sig ud paa Havet, selv om det ikke var fuldt roligt, idet den saa vidste, at om der rejste sig en Storm, medens den var derude, havde den dog Sikkerhed for at kunne vente Hjælp fra denne Redningsdamper. Jeg skal altsaa paa dette Punkt anmode den højtærede Minister om at lægge sin Indflydelse i Vægtskaalen, for at en saadan Damper kan blive anskaffet snarest muligt.

N. Andersen: Det er ret sjældent, at et Lovforslag bliver modtaget med en saa samstemmende Velvillie og saa rosende Udtalelser som dem, der her ere blevne dette Lovforslag til Del. Jeg tager vel neppe fejl, naar jeg søger en af Grundene til dette Forhold deri, at en stor Del af Tingets Medlemmer paa den bekendte Rundrejse i Sommer fik Lejlighed til at sætte sig ind i de Forhold, dette Lovforslag omhandler. For mit personlige Vedkommende kan jeg kun beklage, at jeg var forhindret i at tage Del i denne

Rundrejse, idet jeg vilde have sat stor Pris paa at have været med. Ihvorvel jeg i Forvejen er kendt med de fleste af de Lokaliteter, der var Tale om at besøge, er jeg dog ganske overbevist om, at en Forhandling paa Stedet med Medlemmer af begge Ting, og til Dels med de omboende kyndige Folk, vilde have været frugtbringende ogsaa for mig. Imidlertid kan jeg kun udtale min Glæde over Lovforslaget, og jeg slutter mig der til de andre i Dag fremkomne Udtalelser. Jeg har saa meget mere Grund dertil, som jeg maa erkende, at det væsentligste af mine Ønsker fra i Fjor har fundet Udtryk paa dette Lovforslag. Jeg tillod mig under Sagens 1ste Behandling i Fjor at paavise, hvor udmærket to Moler vilde være henholdsvis ved Vorupør og Hanstholm, naar de bleve byggede samtidig, og hvor meget større Nytte Fiskerne ved Kysten vilde have af saadanne to Moler end af een Mole ved Klitmøller. Det har derfor været mig en overordentlig stor Tilfredsstillelse, at Ministeren er kommen til det Resultat, at han har kunnet tiltræde denne Opfattelse, og det glæder mig tillige af den Grund, at jeg er enig i den fra flere Sider udtalte Betragtning: at netop Vorupør som en af de største Fiskepladser paa Jyllands Vestkyst særlig har Krav paa at faa en saadan Beskyttelse tilvejebragt netop der.

Jeg paaskønner ligeledes meget, at den højtærede Minister har søgt at bringe Udgifterne for Skagens Havn noget ned. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at der vistnok paa dette Sted meget vel kan tilvejebringes en forsvarlig Fiskerihavn for det Beløb, der her er nævnt, nemlig $1\frac{3}{4}$ Mill. Maaske kunde den ogsaa tilvejebringes for en endnu lavere Sum, men det skal jeg slet ikke komme ind paa. Det er et ret væsentligt Fremskridt, naar man paa et Beløb af den Størrelse kan komme $\frac{1}{2}$ Million ned fra i Fjor til i Aar.

Hvad angaar endelig den for mange ærede Medlemmer maaske mest tvivlsomme af de Foranstaltninger, der foreslaas i Lovforslaget, nemlig Høfdebygningen, maa jeg erkende, at den altid har været et Problem, hvorom der kunde disputeres i det uendelige, som har haft mange Modstandere og hvorimod der har kunnet rejses meget væsentlige Indvendinger. Jeg har stillet mig overordentlig tvivlende til hele denne store Foranstaltning lige fra den første Tid, jeg fik Lov til at tale med om offentlige Forhold. Jeg er endnu ikke